

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

አማርኛ

أمهري

صَفَةُ الْعُمْرَةِ

የዑምራ አድራረግ ስርዓት

አዘጋጅ

ዐብዱልዐዚዝ ቢን ዐብደላህ ቢን ባዝ

٣) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٨ هـ

بن باز ، عبدالعزيز
صفة العمرة - أمهري. / عبدالعزيز بن باز - ط١. -. الرياض ،
١٤٤٨ هـ

١٤ ص ٤ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٨/٥٥٩٩
ردمك: ٣-٥٠٤-٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

صِفَةُ الْعُمْرَةِ

የዑምራ አደራረግ ስርዓት

سَمَاحَةُ الشَّيْخِ

عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ

رَحِمَهُ اللَّهُ

አዘጋጅ

ዐብዱልዐዚዝ ቢን ዐብደላህ ቢን ባዝ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

የዑምራ አደራረግ ስርዓት

አዘጋጅ

ዐብዱልዐዚዝ ቢን ዐብደላህ ቢን ባዝ

ምስጋና ሁሉ ለአላህ ብቻ የተገባ ነው፤ ከዚህ በመቀጠል

ይህ የዑምራን ሥርዓት በተመለከተ አጭር ገለፃ ነው።
ዝርዝር ማብራሪያው ለአንባቢያን እንደሚከተለው
ቀርቧል፡-

ዑምራ ማድረግ የፈለገ ሰው ሚቃት (ኢሕራም ማድረጊያ ስፍራ) ጋር ሲደርስ መታጠብና ንፅህናውን መጠበቅ ይወደድለታል። ሴት ልጅም የወር አበባ ወይም የድህረ ወሊድ ደም እያየች ቢሆንም እንኳ ተመሳሳዩን ማድረግ አለባት። ነገር ግን ከደም ንፁህ ሆና እስክትታጠብ ድረስ ጠዋፍ ማድረግ የለባትም።

አንድ ሰው የኢሕራም ልብሱን ትቶ ሰውነቱን ሽቶ ይቀባል። ሚቃት ላይ ሰውነቱን መታጠብ ካልቻለ ችግር የለውም፤ ነገር ግን ከተቻለ መካ ሲደርሱ ጠዋፍ ከማድረግ በፊት መታጠቡ ይወደዳል።

ሰውዬው የተሰፋ ልብሱን በሙሉ አውልቆ ብትን ጨርቆችን ሽርጥ እና ኩታ ይለብሳል፤ ጨርቆቹ ንጹህ እና ነጭ ቢሆኑ ይመረጣል።

ሴቶችን በተመለከተ ግን ኢሕራም የሚያደርጉት በተለመደው ልብሳቸው ነው፤ ልብሱ ግን ጌጥና ዝና (ከሌሎች ሴቶች ወጣ ብሎ ዓይን ውስጥ መግባት) የሌለበት መሆን አለበት። (ሴቶች መሕረም ካልሆኑ /ባዳ ከሆኑ/ ወንዶች ፊታቸውንና እጆቻቸውን የሚሸፍኑት ኒቃብ፣ ቡርቃ እና ዓንት ባልሆነ ሌላ ልብስ ነው)።

ከዚያም በልቡ ወደ (ዑምራ) ስርአቱ ለመግባት አስቦ በአንደበቱ "ለበይክ ዑምረተን" ወይም "አልላሁምመ ለበይክ ዑምረተን" ብሎ ይነይታል። ኢሕራም ያደረገ ሰው ታሞ ወይም ጠላትን ወይም መሰል ነገርን በመፍራቱ የአምልኮ ሥርዓቱን ማከናወን አልቻለም ብሎ ከፈራ ኢሕራም ውስጥ ሲገባ ቅድመ ሁኔታን ማስቀመጡ ተፈቅዶለታል። እንዲህም ይላል፡- "ፈኢን ሐበሰኒ ሐቢስ ፈመሐሊ ሐይሡ ሐበሰትኒይ" (ትርጉሙም)፡-

«فَإِنْ حَبَسَنِي حَائِيسٌ، فَمَجِلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي»

"የሚያግደኝ ነገር ከተከሰተ የኢሕራሜ ፍፃሜ በታገድኩበት ቦታ ነው።" ይህም የዱባዐህ ቢንት አዝ'ኩበይር አላህ መልካም ሥራዋን ይውደድላችና ሐዲሥን በመመርኮዝ ነው።¹

ከዚያም ነብዩ (የአላህ ሰላትና ሰላም በእርሳቸው ላይ ይስፈንና) ያደረጉትን ዓይነት ተልቢያ ያደርጋል እርሱም፡- "ለብበይክ አልላሁምመ ለበይክ፤ ለበይክ ላ ሸሪክ ለከ

¹ አል-በይሀቂይ ሱነን አል-ኩብራ (ቁጥር 10117)

ለበይክ፤ ኢነል ሐምደ፤ ወንኒዕመተ፤ ለከ ወልሙልክ፤ ለ ሸሪከ ለከ ለበይክ" ትርጉሙም፡ (አላህ ሆይ ጥሪህን ደጋግሜ አቤት ብያለሁ! አሁንም ደጋግሜ ጥሪህን አቤት ብያለሁ አላህ ሆይ! አንተ አጋር የለህም። ምስጋና፣ ፀጋና ንግስናም ለአንተ ነው። አጋር የለህም።» ይህንን ተልቢያ፤ ኃያሉን አላህ ማውሳትን እና ዱዓ ማድረግን ወደ ቤቱ (ካዕባ) እስኪደርስ ድረስ ያበዛል።

«لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ».

«ለበይክል-ሷሁምመ ለበይክ፤ ለበይከ ለ ሸሪከ ለከ ለበይክ፤ ኢነነል-ሐምደ ወን-ኒዕመተ ለከ ወል-ሙልክ፤ ለ ሸሪከ ለከ»

(ትርጉሙ፡- "አላህ ሆይ! ጥሪህን ተቀብያለሁ፤ አሁንም! ጥሪህን ተቀብያለሁ፤ ለንተ አጋር የለህም፤ ምስጋና ሁሉ፤ ጾጋም ሁሉ፤ ንግስናም ለንተ ብቻ ነው፤ አጋር የለህም።") ወደ ካዕባ እስኪደርስ ድረስም ይህችን ተልቢያ፤ የአላህን ስም ማውሳት (ዚክር) እና አላህን መለመን (ዱዓ) ማብዛት ይኖርበታል።

(ማስታወሻ፡- ወንዶች ድምጻቸውን ከፍ ያደርጋሉ፤ ሴቶች ደግሞ ድምጻቸውን ዝቅ ያደርጋሉ። ይህም ሰሐባዎች ያደርጉት እንደነበረው ነው።)

የአላህ ቤት (ካዕባ) ጋር ሲደርስ ተልቢያ ማለቱን አቁሞ ወደ ሐጃረል አስወድ (ጥቁሩ ድንጋይ) ይሄድና የሚመችና

ሰዎችን በማጨናነቅ (በመገፋፋት) የማያስቸግር ከሆነ አጠገቡ በመሆን በቀኝ እጁ ይዳብሰዋል ይስመዋልም። ሰላምታን በሚያቀርብ ጊዜም እንዲህ ይላል፡ "ቢስሚላሂ አላሁ አክበር" (በአላህ ስም፤ አላህ ታላቅ ነው)፤ መሳም የማይመቸው ከሆነ በእጁ፤ በዱላ ወይም መሰል ነገር መንካትና የነካበትን ነገር መሳም ይችላል። መንካት የሚከብድ ከሆነ ወደ ሐጀረል አስወድ በመጠቆም "አላሁ አክበር" (አላህ ታላቅ ነው) ይበል ያመላከተበትን እጁን ግን አይስምም።

ጠዋፉ ትክክለኛ ይሆን ዘንድ ጠዋፍ የሚያደርገው ሰው ከትንሹም (ዉዱእ ማድረግ ከሚያስፈልገው) ሐደሥም ሆነ ከትልቁ (ገላ ትጥበት ከሚያስፈልገው) ሐደሥ ንፁህ መሆን አለበት። ምክንያቱም ጠዋፍ ሥርዓቱን በሚያከናውኑ ጊዜ መናገር ተፈቀደ እንጂ ልክ እንደ ሰላት ነውና።

ካዕባን በግራው በኩል አድርጎ ሰባት ዙር ጠዋፍ ያደርጋል (ካዕባን ይዞራል)። ሩክነል የማኒ ጋር ሲደርስ ከቻለ በቀኝ እጁ ይነካውና እንዲህ ይላል፡- "ቢስሚላህ ወላሁ አክበር" ነገር ግን አይስመውም። እሱን መንካት የሚያስቸግረው ከሆነ ግን ወደ እሱ ሳይጠቁም ወይም "አላሁ አክበር" ሳይል ትቶ ዙሩን መቀጠል ይኖርበታል። ምክንያቱም ይህ ከነቢዩ (የአላህ ሰላትና ሰላም በእርሳቸው ላይ ይስፈንና) አልተላለፈምና ነው።

ሐጀረል አስወድን (ጥቁሩን ድንጋይ) ግን እርሱ ጋር በደረሰ ቁጥር ቀደም ሲል እንደጠቀስነው እየነካው

ይስመዋል ካለበለዚያ እየጠቆመ አላሁ አክበር ይላል። በመጀመሪያዎቹ ሶስት የጠዋፍ አል-ቁዱም (መካ የመግባት ጠዋፍ) ዙሮች በተለይም ለወንዶች በሶምሶማ ማለትም እርምጃዎችን ከማቀራረብ ጋር ፈጠን ያለ አረማመድ መራመዱ ይወደዳል። ለወንድ ልጅ ብቻ በጠዋፈል ቁዱም የመጀመሪያዎቹ ሶስት ዙሮች ላይ ረመል ማድረግ የተወደደ (ሙስተሐብ) ነው። ረመል ማለት እርምጃን በማቀራረብ ፈጠን ብሎ መሄድ ነው።

እንዲሁም ለወንድ ልጅ በጠዋፍ አል-ቁዱም ዙሮች ሁሉ "የኢድጢባዕ" አለባበስ መልበስ ይወደድለታል። "ኢድጢባዕ" ማለት፡ የኩታውን መሃል ቀኝ ብብቱ ስር በመክተት የኩታውን ጫፎች በግራ ትከሻው ላይ ማድረግ ነው። ኢድጢባዕ (ትከሻን መግለጥ)፡- ወንድ ልጅ በሰባቱም የጠዋፍ ዙሮች ላይ የላይኛውን የኢሕራም ልብስ (ሪዳእ/ የኩታውን) መሃሉን በቀኝ ትከሻው ስር አሳልፎ ሁለቱን ጫፎች በግራ ትከሻው ላይ በማድረግ ቀኝ ትከሻውን ገልጦ መተው ነው።

በሁሉም ዙሮች ውስጥ በተቻለ መጠን ዚክር (አላህን ማውሳት) እና ዱዓእ (አላህን መለመን) ማብዛቱ ይወደዳል።

በጠዋፍ ወቅት የሚደረግ የተለየ ዱዓም ሆነ ዚክር የለም፤ ስለዚህም አንድ ሰው የፈለገውን ዓይነት አዝዛር እና ዱዓእ ማድረግ ይችላል። በሩክነል የማኒ እና ሐጀረል አስወድ መካከል ሲደርስ ግን (ረብበና አቲና ፊ ዱንያ ሐሰነተን ወፊልአኸረቲ ሐሰነተን ወቂና ዓዛበን-ናር) ይበል

(ትርጉሙም)፡-

﴿...رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

ጌታችን ሆይ! በምድረ ዓለም ደግን ነገር (ጸጋን) በመጨረሻይቱም አገር ደግን ነገር (ገነትን) ስጠን፤ የእሳትንም ቅጣት ጠብቀን [አል-በቀራህ፡ 201] ይህንንም የሚለው በእያንዳንዱ ዙር ነው፤ ምክንያቱም ነብዩ (የአላህ ሰላትና ሰላም በእርሳቸው ላይ ይስፈን) ይህን ማድረጋቸው የተረጋገጠ በመሆኑ ነው።

ሰባተኛው ዙር የሚጠናቀቀው ከተቻለ ሐጀረል አስወድን (ጥቂሩን ድንጋይ) በመንካት እና በመሳም ወይም ከላይ በተገለጸው መሰረት "አላሁ አክበር" እያለ በመጠቆም ነው። ጠዋፉን ካጠናቀቀ በኋላ ኩታውን ይለብሳል፤ (አውጥቶት የነበረውን ቀኝ እጁን በማስገባት ኩታውን) በትከሻው ላይ ያደርግና ጫፎቹን በደረቱ ላይ ያደርጋል።

ከዚያም ከተቻለ ከመቃሙ ኢብራሂም ጀርባ ሁለት ረከዓ ሰላት ይሰግዳል። ይህን ማድረግ ካልቻለ በመስጂዱ በማንኛውም ሥፍራ ይሰግዳቸዋል። ከሱረቱል አል-ፋቲሐ በኋላ፡- በመጀመሪያው ረከዓ ሱረቱል ካፊሩን በሁለተኛው ረከዓ ደግሞ ሱረቱል ኢኸላስን ያነባል። ይህ ተመራጭና በላጭ ነው፤ ነገር ግን ሌላ የቁርአን አንቀጽ ቢያነብም ምንም ችግር የለውም። ከዚያም ሁለቱን ረከዓዎች ካጠናቀቀ በኋላ ከተቻለ ወደ ሐጀረል አስወድ ያቀናል።

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا ٱلْكَٰفِرُونَ ﴿١﴾﴾

ሱረቱል ካፊሩን (በላቸው «እናንተ ከሓዲዎች ሆይ! 1) [አል-ካፊሩን: 1] በመጀመሪያው ረከዓ እንዲሁም

﴿قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾﴾

ሱረቱል ኢኸላስ (በል «እርሱ አላህ አንድ ነው። 1) [አል-ኢኸላስ: 1] በሁለተኛው ረከዓ መቅራት በላጭ ነው። በሌሎች ሱራዎች ቢሰግድም ችግር የለውም። ከሶላቴ አሰላምቶ ከጨረሰ በኋላ ከተመቸው ወደ ሐጀረል አስወድ (ጥቁሩ ድንጋይ) በመሄድ በቀኝ እጁ ይነካዋል። ከሁለቱ ረከዓዎች በኋላ ከተመቸ የዘምዘም ውሃ መጠጣት ሱንና ነው።

ከዚያም ወደ አስ'ሰፋ ይሄድና (ወደ ኮረብታው) ይወጣል ወይም ስፍራው ላይ ይቆማል፤ ከተቻለ (ወደ ኮረብታው) መውጣቱ ይበልጣል፤ ከዚያም የኃያሉን አምላክን ቃል ያነባል፡- "ኢንነ-ስ-ሰፋ ወልመርወተ ሚን ሸዓኢሪልላህ" (ትርጉሙም)፡-

﴿إِنَّ ٱلصَّٰفَّاءِ ٱلْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ ٱللَّهِ...﴾

(ሰፋና መርዋ ከአላህ /ትዕዛዝ መፈጸሚያ/ ምልክቶች ናቸው...) (አልበቀራህ: 158)

(ሰፋ ላይ ከወጣ በኋላ) ወደ ካዕባ አቅጣጫ መዞሩ ይወደዳል (ከዚያም) አላህን ያመሰግናል ያልቀዋልም እንዲህም ይላል፡- (ላ ኢላሃ ኢላላህ ወሕደሁ ላ ሸሪከ ለህ፤

ለሁል ሙልኩ ወለሁል ሐምዱ ውሁወ ዐላ ኩሊ ሸይኢን ቀዳር፤ ላ ኢላሃ ኢለላሁ ወሕደህ፤ አንጀዘ ወዕደህ፤ ወነሶረ ዐብደህ፤ ወሀዘመል አሕዛበ ወሕደህ) (ትርጉሙም፡ ከአላህ በቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም፤ ለርሱም ተጋሪ የለውም፤ ንግሥናም የርሱ ብቻ ነው፤ ምስጋናም ለርሱ ብቻ የተገባው ነው፤ እርሱ በሁሉም ነገር ላይ ቻይ ነው፤ ከአላህ በቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም፤ ብቸኛ አምላክ ነው፤ ቃሉንም ፈፀመ፤ ባርያውንም ድልን አቀዳጀ፤ ብቻውን ሆኖ ስብስቦችን አሸነፈ።) ከዚያም እጆቹን ወደ ላይ በማንሳት የቻለውን ያህል ዱዓእ ያደርጋል (አላህን ይማጽናል) ይህንን ዚክር እና ዱዓእ ደግሞ ሶስት ጊዜ ደጋግሞ ይላል።

"اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَتَجَزَّ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ".

"አሏሁ አክበር፤ አሏሁ አክበር፤ ላ ኢላሃ ኢለሏህ። አሏሁ አክበር፤ አሏሁ አክበር ወሊላሂል ሐምድ። ላ ኢላሃ ኢለሏሁ ወሕደሁ ላ ሸሪከ ለህ፤ ለሁል ሙልኩ ወለሁል ሐምዱ ውሁወ ዐላ ኩሊ ሸይኢን ቀዳር። ላ ኢላሃ ኢለሏሁ ወሕደህ፤ አንጀዘ ወዕደህ፤ ወነሶረ ዐብደህ፤ ወሀዘመል-አሕዛበ ወሕደህ።" (አላህ ታላቅ ነው፤ አላህ ታላቅ ነው። ከአላህ በስተቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም። አላህ ታላቅ ነው፤ አላህ ታላቅ ነው፤ ምስጋናም ሁሉ ለአላህ ነው። ከአላህ በስተቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም፤ እርሱ አንድ ነው፤

ለእርሱ አጋር የለውም። ንግስናና ምስጋና ለእርሱ ብቻ ነው፤ እርሱም በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነው። ከአላህ በስተቀር በእውነት የሚመለከ አምላክ የለም፤ እርሱ አንድ ነው። የገባውን ቃል ፈጽሟል፤ ባሪያውንም ረድቷል፤ የተሰባሰቡትንም (የጠላት) ኃይሎች ብቻውን ድል ነስቷል።)¹ የፈለገውንም ዱዓ ያደርጋል። ከዚያም ዚክርና ዱዓውን ሶስት ጊዜ ይደጋግማል። የነብዩ (ሰላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) ሱንና (ትክክለኛ አርዓያ) ይህ ነው። ከዚያም ወርዶ ወደ መርዋ መራመድ ይጀምራል። ወንድ ልጅ የመጀመሪያው አረንጓዴ ምልክት ጋር ሲደርስ እስከ ሁለተኛው አረንጓዴ ምልክት ድረስ በፈጣን እርምጃ ይጓዛል።

ሴትን ልጅ በተመለከተ አውራ (መሰተር ያለባት) በመሆኗ በደንብ መሮጧ በሽሪዓ አልተደነገገም። ከዚያም እየተራመደ ወደ መርዋን ኮረብታ ይወጣል ወይም ስፍራውው ላይ ይቆማል፤ ከተቻለ (ኮረብታው ላይ) መውጣቱ በላጭ ነው፤ ሰፋ ላይ ያለውን እና የፈፀመውን ሁሉ መርዋ ላይም ይደጋግማል። ከዚያም ወርዶ ሰፋ እስኪደርስ ድረስ መራመድ ባለበት ቦታ እየተራመደ መፍጠን ባለበት ቦታ ደግሞ እየፈጠነ ይጓዛል። ይህንንም ሰባት ጊዜ ይደጋግመዋል። ከሰፋ ተነስቶ መርዋ እስኪደርስ ያለው ጉዞ አንድ ዙር፤ ከመርዋ ወደ ሰፋ ሲመለስ ደግሞ ሁለተኛ ዙር (እያለ በዚህ መልኩ ይቆጥራል)። መጓጓዣ ላይ ሆኖ ሰዕይ ቢያደርግ (ከሰፋ ወደ

¹ ሙስሊም ዘግበውታል (ቁጥር 1218)

መርዋ ቢመላለስ) ምንም ችግር የለውም፤ በተለይም አስፈላጊ በሚሆንበት ጊዜ። በተሽከርካሪ ላይ ሆኖ ሰዕይ ማድረግ ይፈቀዳል፤ በተለይ አስገዳጅ ሁኔታ ሲኖር። በሰዕይ ጊዜ የፈለገውን ዚክርና ዱዓ ማብዛት እንዲሁም ከትልቅና ከትንሽ ሐደስ ንጹሕ መሆን የተወደደ (ሙስተሐብ) ነው።

ሰዕይ (ከሰፋ ወደ መርዋ በሚመላለስበት) ወቅት ዚክር እና ዱዓ እን በቻለው መጠን ማብዛቱ ተወዳጅ ነው። እንዲሁም ምንም እንኳን ያለውዱ እን ማድረግ የሚበቃለት ቢሆንም ከትላልቅ (የገላ ትጥቦችን ግዴታ ከሚያደርጉ) እና ከትናንሽ (ዉዱ እን ማድረግን ግዴታ ከሚያደርጉ) ሐደሦች ንፁህ መሆን ይኖርበታል።

ሰዕይን እንዳጠናቀቀ ወንድ ከሆነ ጭንቅላቱን ይላጫል ወይም ያሳጥራል። በላጭ መላ የጭንቅላትን ፀጉር መላጫት ነው። መካ የደረሰው የሐጅ ወቅት በተቃረበ ጊዜ ከሆነ ግን በሐጅ ወቅት የቀረውን ፀጉሩን ይላጫ ዘንድ ፀጉሩን ማሳጠር በላጭ ይሆንለታል። ሴት ከሆነች ፀጉሯን ትሰበስብና የጣት ጫፍ ወይም ከዚያ ያነሰ መጠን ትቆርጣለች። ኢሕራም ላይ ያለ ሰው ከላይ የጠቀስናቸውን ስርዓቶች ከፈፀመ የዑምራ ስርዓቱ ሙሉ ለሙሉ ይጠናቀቃል። አልሐምዱ ሊላህ (ምስጋና ሁሉ ለአላህ የተገባ ነው)። በኢሕራም ወቅት ለእርሱ እርም ተደርገው የነበሩ ነገሮች ሁሉ የተፈቀዱ ይሆኑለታል። (ነብዩ (ሰላላሁ ዐለይሂ ወሰለም) ዑምራን ካጠናቀቁ በኋላ ሁለት ረከዓ (የተለየ ሰላት) አልሰገዱም። እርሳቸውን የሚወድ ሰው የእርሳቸውን

ፈለግ ይከተል።)

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ﴾

(ለእናንተ አላህንና የመጨረሻውን ቀን የሚከፈል ለሆነ
ሰው፣ አላህንም በብዙ ለሚያወሳ በአላህ መልዕክተኛ
መልካም መከተል አልላችሁ።) [አል-አሕዛብ፡ 21]

አላህ እኛንም ሆነ መላ ሙስሊም ወንድሞቻችንን
ሃይማኖቱን በአግባቡ ለመገንዘብና በእርሱ ላይ ለመፅናት
ያድላን፤ መልካም ሥራችንን ከሁላችንም ይቀበል። እርሱ
ቸርና ለጋስ ነውና።

የአላህ ሰላትና ሰላም በባረያውና መልዕክተኛው
በነብያችን ሙሐመድ፣ በቤተሰቦቻቸው፣ በባልደረቦቻቸው
እና እስከ ቂያማ ቀን ድረስ በመልካም በተከተሏቸው ላይ
ሁሉ ይስፈን።

የዑምራ ስርአቶች አጭር ማጣቃለያ በ13/2/1416 ሂ
ምንጭ፡ ከሸይኩ ጽሕፈት ቤት (የሸይክ ኢብኑ ባዝ
የፈትዋዎች ስብስብ እና መጣጥፎች 17/425)።

رِسَالَةُ الْحَرَمَيْنِ

የመካና መዲና መልእክት

የመስጂደል ሐራምና የመስጂደ ነባዊ ጎብኚዎችን
በተለያዩ ቋንቋዎች የሚመራ ሽሪዓዊ ይዘት

978-603-517-504-3